

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2015, č. j. 3 A 23/2015 – 9,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou doručenu městskému soudu dne 20. 2. 2015 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v neposkytnutí informace, resp. nepředložení jeho stížnosti nadřízenému orgánu. Na základě žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků městský soud vydal v záhlaví identifikované usnesení, kterým žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zároveň ho vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 2.000 Kč.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl toto usnesení kasační stížností, ve které se domáhal jeho zrušení. V textu kasační stížnosti způsobem sobě příznačným a veskrze nesrozumitelným vytýká postupu městského soudu nejrůznější skutečnosti, resp. domnělé skutečnosti opřené o své představy o správnosti postupu městského soudu. Stěžovatel namítá, že nežádá osvobození od soudních poplatků, ale od jednoho konkrétního poplatku.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[3] Nejvyšší správní soud dovodil, že kasační stížnost je nepřijatelná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 s. ř. s., a to z dále uvedených důvodů.

[4] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že se jedná o další z řady věcí, kdy stěžovatel napadá kasační stížností procesní rozhodnutí krajského (zde městského) soudu týkající se otázky osvobození od soudních poplatků. Kasační soud opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje u soudu svá práva, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (viz např. rozsudek ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 – 11). Stěžovatel svá práva uplatňuje převážně zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (viz rozsudek ze dne 7. 6. 2012. č. j. 2 As 82/2012 - 13).

[5] V evidenci soudu je vedeno ke dni 22. 9. 2015 celkem 1 362 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[6] V projednávané věci dospěl městský soud k závěru, že stěžovatel zneužívá institutu osvobození od soudních poplatků. Poukázal na skutečnost, že stěžovatel iniciuje enormní počet sporů, přičemž jejich charakter je samoučelný a ze samotného postupu žalobce v nich není patrná snaha o jejich vyřešení, ale spíše neustálé zpochybňování i jen dílčích úkonů správního orgánu a soudu. Z toho důvodu dospěl soud k závěru, že je na místě odepřít stěžovateli dobrodíní osvobození od soudního poplatku.

[7] Obdobně jako v jiných právních věcech stěžovatele je i nyní Nejvyšší správní soud přesvědčen, že stěžovatel svou kasační stížností toliko zneužívá práva na soudní ochranu, veden snahou vést soudní řízení pro řízení, a nikoliv proto, aby byla ochraňována jeho reálně existující práva. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné a kasační stížnost je zcela zjevně bezúspěšná. Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že toto rozhodnutí nevede k budoucímu paušálnímu odmítnutí jakéhokoliv podání, jímž by se stěžovatel obracel na soud. Shora předestřený postup představuje pouze materiální korektiv formálního pojmání práva na soudní ochranu v souladu s principem ekvity (spravedlnosti) a bude vyhrazen zcela výjimečným případům, u nichž se běžný procesní postup bude jevit jako úplně neefektivní, a současně bude zcela zjevné, že kasační stížnost nemůže být úspěšná. V tomto ohledu tedy bude třeba dbát zvýšené opatrnosti a pečlivě se seznámit se skutkovými i právními okolnostmi případu stejně jako v ostatních věcech.

[8] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, které zdejší soud vymezil např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, č. 869/2006 Sb. NSS. Zneužitím práva se rozumí „*situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo ke neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zřídka dovolené*“. Dále lze odkázat na vymezení konceptu zneužití práva obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008 - 74, č. 2099/2010 Sb. NSS (viz také v daném usnesení citovanou judikaturu).

[9] O odmítnutí kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud ve srovnatelných věcech stěžovatele již vícekrát (viz usnesení ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 130/2012, ze dne 8. 4. 2014, č. j. 6 As 79/2014 – 4, ze dne 20. 11. 2014, č. j. 10 As 221/2014 – 13 či ze dne 3. 6. 2015, č. j. 1 As 74/2015 – 12, ze dne 27. 8. 2015, č. j. 1 As 174/2015).

III. Závěr a náklady řízení

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[11] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 8. 2015, č. j. 1 As 175/2015 – 9, uložil žalobci, aby si do 15 dnů od jeho doručení zvolil zástupce pro doručování písemností, a aby v této lhůtě oznámil soudu jeho jméno a adresu. Protože stěžovatel tuto povinnost nesplnil, jsou mu písemnosti ukládány u tohoto soudu s účinky doručení. Stěžovatel má právo vyzvednout si usnesení anebo požádat, aby mu bylo zasláno na udanou adresu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu